

FADE IN:

EXT. LISA'S SLAAPKAMER - AVOND

Een tienjarig meisje, LISA, zit op haar bed met haar telefoon.
Het scherm licht haar gezicht op. Ze is bezig met een video.

LISA (V.O.)

(enthousiast)

Jongens, ik heb iets super gaafs ontdekt!
Een oude school, verlaten en mysterieus.
Niemand durft erheen, maar ik wél! Ik
ga het voor jullie vloggen.

Haar beste vriendin, NOA, zit naast haar op het bed en kijkt
zenuwachtig toe.

NOA

Weet je zeker dat dit een goed idee is?
Wat als het echt gevaarlijk is?

LISA

(grijnzend)

Dat is juist het spannende eraan!

Lisa staat op en pakt een kleine rugzak. Noa zucht en doet
hetzelfde. Ze verlaten de kamer.

EXT. BOSRAND - AVOND

LISA en NOA lopen het bos in. De zon is bijna onder en werpt
lange schaduwen. Het pad wordt smaller en donkerder.

Plotseling stapt een BOSWACHTER uit de bosjes voor hen. Hij
kijkt streng.

BOSWACHTER

Meiden, wat doen jullie hier? Dit bos
is gevaarlijk, vooral 's avonds. Jullie
moeten terug!

LISA
We willen alleen even iets filmen!

BOSWACHTER
Dat zou ik niet doen... Die school is
niet zomaar verlaten. Ga terug voordat
het te laat is.

LISA rolt met haar ogen en loopt verder het pad op. Noa aarzelt
even, kijkt dan naar de boswachter en volgt Lisa.

BOSWACHTER (ZACHT)
Ik zal de politie vast bellen... Dit gaat
niet goed komen!

EXT. BOSPAD - AVOND

LISA en NOA lopen verder. Ze passeren verschillende
waarschuwingsborden.

WAARSCHUWINGSBORD 1
NIET VERDER GAAN!

WAARSCHUWINGSBORD 2
GEVAAR!

WAARSCHUWINGSBORD 3
VERBODEN TOEGANG!

Noa kijkt onrustig om zich heen.

NOA
Lisa, dit voelt niet goed...

LISA
Kom op, we zijn al zo ver!

Plotseling horen ze een geritsel in de struiken. Een jongen van
hun leeftijd stapt tevoorschijn. Zijn ogen lijken geel op te
lichten in het schemerlicht.

JONGEN

Jullie hadden niet moeten komen...

De JONGEN geeft een angstaanjagende schreeuw en begint te transformeren. Zijn ledematen rekken uit, zijn gezicht verandert in een snuit, en er verschijnen scherpe klauwen. Hij wordt een WEERWOLF.

LISA en NOA gillen en rennen weg, terug in de richting waar ze vandaan kwamen.

EXT. SCHOOLPLEIN - AVOND

LISA en NOA stormen het bos uit en komen op een oud, vervallen schoolplein terecht. De mist hangt laag en de wind huilt door de kale takken van de bomen. Achter hen klinkt het angstaanjagende gehuil van de weerwolf.

Zonder aarzelen duwen ze de zware houten deur van de school open en rennen naar binnen. De deur valt met een luide klap achter hen dicht.

INT. SCHOOLGANG - AVOND

Het is koud en muf binnen. LISA'S adem is zichtbaar in de lucht. Stoffige schoolbanken staan verspreid in de lange, donkere gangen.

Plotseling flikkert een TL-lamp boven hen aan met een angstaanjagend gesis. NOA rilt.

NOA

Wat als we hier nu vastzitten?!

Er vliegen vleermuizen boven hen langs, krijsend.

LISA

We moeten ergens schuilen!

Plotseling gaat er een schoolbel. De meisjes schrikken op.

De gangen beginnen zich te vullen met kinderen in ouderwetse schooluniformen. Ze komen uit het niets en verdwijnen even plotseling weer, alsof er iets hapert in de werkelijkheid. LISA en NOA kijken elkaar verbijsterd aan.

INT. KLASLOKAAL - AVOND

LISA en NOA lopen verder en komen in een klaslokaal. Er zitten meer kinderen in oude schooluniformen achter de houten banken. Ze lachen niet, hun gezichten zijn leeg en levenloos.

Aan het bord staat de LERAAR. Hij schrijft langzaam met krijt: 'Blijf gehoorzamen, blijf gehoorzamen.'

LISA en NOA observeren de scène. De leraar herhaalt dezelfde bewegingen, de kinderen zeggen niets. Het lijkt alsof de tijd hier in een lus gevangen zit.

LISA pakt haar telefoon en opent de camera-app. Ze wil beginnen met vloggen.

NOA

Zou je dat nu wel doen, Lisa?! We moeten hier weg!

LISA negeert haar en richt de camera op zichzelf.

LISA

(tegen de camera)

Hallo lieve kijkers! We zijn in de verlaten school aangekomen! Het is hier vet creepy joh! We zitten nu naar een klas met kinderen te kijken en ze doen de hele tijd hetzelfde. Super weird!

NOA trekt aan Lisa's arm.

NOA

Lisa, ik vind dit niet leuk meer. Ik wil naar huis.

Plotseling verschijnt er op het raam van het klaslokaal een soort waas. Langzaam vormen zich letters: HELP.

LISA laat haar telefoon van schrik vallen. De scène in het klaslokaal lijkt even te flikkeren.

LISA

Wacht! Zie je dat, Noa?! Als we iets veranderen in de routine, kunnen we de lus misschien doorbreken!

LISA grijpt een stapel oude boeken van een tafel en gooit ze met een harde klap op de grond. Het geluid galmt door de gangen.

De scène flikkert opnieuw. De lus lijkt opnieuw te starten, maar er is een klein verschil. Een MEISJE in de klas draait haar hoofd langzaam om naar LISA en NOA. Haar ogen zijn vol angst.

MEISJE (FLUISTEREND)

Jullie horen hier niet. Jullie moeten weg... voordat hij komt.

Het MEISJE draait haar hoofd weer terug en de lus lijkt verder te gaan.

NOA

We... we... we hebben iets veranderd!

INT. SCHOOLGANG - MOMENT LATER

De strenge DIRECTEUR verschijnt in de gang. Zijn ogen zijn koud en zijn houding is strak. Hij draagt een lange zwarte jas en houdt zijn handen achter zijn rug.

DIRECTEUR

Jullie horen hier niet. Maar nu jullie er zijn... blijven jullie voor altijd.

De DIRECTEUR heeft een hypnotiserende uitstraling. Zijn stem is laag en dwingend.

DIRECTEUR (VERVOLG)

Elke leerling hier heeft zijn plek. De
lus mag niet verbroken worden. Jullie
hebben de orde verstoord. Jullie zullen
nu deel uitmaken van de les... voor altijd.

Hij strekt langzaam een hand uit. De kinderen in de gangen
draaien zich synchroon om, hun bewegingen mechanisch. Ze bewegen
zich langzaam op LISA en NOA af, hun ogen leeg.

LISA

We moeten hier weg!

LISA en NOA rennen door de gangen, trekken aan deuren, maar
alles zit op slot. De directeur volgt hen langzaam, met een
onheilspellende uitdrukking op zijn gezicht.

Ze komen bij een deur met een bordje: 'De directeur'. De deur is
niet op slot. Ze gaan naar binnen.

INT. DIRECTEURENKAMER - MOMENT LATER

De kamer is stoffig en donker. Op het bureau staat een oude,
draaischijf telefoon. Lisa pakt de hoorn en probeert te bellen,
maar er is geen kiestoon.

Naast de telefoon staat een grote rode knop. Er staat een
handgeschreven briefje bij: 'Niet op drukken'.

Plotseling horen ze voetstappen in de gang. De deur gaat open en
de JONGEN en het MEISJE uit de lus staan in de deuropening.

JONGEN

Die rode knop... daar moeten we op
drukken!! Dan gaat de voordeur open en
kunnen we ontsnappen!

NOA en LISA kijken elkaar aan, dan drukken ze tegelijkertijd op
de rode knop. Er klinkt een oorverdovende KLAP.

EXT. SCHOOL - VOORDEUR - GELIJKTIJDIG

De zware voordeur van de school vliegt met een enorme knal open.

NOA

Kom, rennnnnnn.

INT. DIRECTEURSKAMER / EXT. SCHOOLPLEIN - GELIJKTIJDIG

NOA en LISA pakken de jongen en het meisje bij de hand en trekken ze mee naar buiten.

LISA

Jullie gaan ook mee, kom snel!

MEISJE

Snel, de directeur.

INT. SCHOOLGANG - GELIJKTIJDIG

De DIRECTEUR staat in de gang, zijn gezicht vertrekt van woede.

EXT. SCHOOLPLEIN / BOSRAND - GELIJKTIJDIG

LISA, NOA, de JONGEN en het meisje rennen het schoolplein af en het bos in.

EXT. BOSRAND - MOMENT LATER

LISA en NOA komen hijgend de bosrand uit. De JONGEN en het meisje uit het verleden staan naast hen.

JONGEN

Dank jullie wel... Jullie hebben ons gered.

Langzaam beginnen de jongen en het meisje te vervagen en op te lossen in de wind. LISA en NOA kijken elkaar geschrokken aan.

NOA

Ik denk dat we dit niet gaan uploaden...

LISA

Eens. Laten we naar huis gaan.

Ze draaien zich om en lopen snel het bos uit, in de richting van de weg.

EXT. BOSRAND - AVOND

De boswachter staat samen met twee politieagenten bij hun auto. Ze kijken de meiden aan. De boswachter knikt goedkeurend.

BOSWACHTER

Wauw, jullie hebben het overleefd! Veel kinderen zijn nooit teruggekomen!

NOA

Binnen zitten nog veel kinderen gevangen. Jullie moeten ze helpen!

POLITIEAGENT 1

Wij gaan een plan bedenken, maar jullie... nu eerst naar huis.

Lisa en Noa knikken en lopen met de politieagenten mee. De boswachter kijkt nog even naar het donkere bos.

FADE OUT.

